

[Aksel Larsen.]

hold. Jeg vil meget gerne have nævnt een eller et Par Stykker af disse Jurister, men Folk, som ikke er direkte underordnet Justitsministeren, foretrækkes naturligvis.

Justitsministeren udtalte sig i Gaar til „B. T.“: I dette Interview erklærede Justitsministeren: Jeg har en Bombesensation til i Morgen, men hvad den gaar ud paa, det siger jeg ikke, det vil først komme frem i Rigsdagen. Altsaa, i hvert Fald i Gaar vidste Justitsministeren, at han i Dag vilde fremdrage Amtslægens Brev, og saa kan man ikke beskyldte Ministeren for, at det er uovervejjet. Han har i hvert Fald haft Tid nok til at overveje det. Men naar Ministeren ikke i den Tid, der har staaet til hans Raadighed, har kunnet overveje det bedre, saa maa man have Lov til at stille det Spørgsmaal, jeg stillede om, hvorvidt Justitsministeren skal tolereres paa den Post, han har.

Det bør være saadan, at de, der er Ledere af Administrationen her i Landet, og de Ministre, der er tillagt meget stor Myndighed, ogsaa har den fornødne Ligevægt, og det mener jeg, at Ministeren har bevist, at han ikke har. Jeg mener, at Ministeren har bevist det ved adskillige Tilfælde, ja, jeg vil gaa saa vidt, at jeg vil sige, at den nuværende Justitsminister og tidligere Socialministers Optraeden i de senere Aar har været af en saadan Art, at han er ved at blive en Fabel, ikke alene for det ganske Land, men ogsaa for Omverdenen.

Saaledes foranlediget tillader jeg mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at Justitsministerens offentlige Erklæring i Gundtoft-Sagen strider mod Retsplejeloven, som Ministeren skulde være den øverste Værner af, og

idet Tinget udtaler, at det vilde være ønskeligt, om Justitsministeren var i Besiddelse af den Lovkundskab og Sindsligevægt, hans høje Embede maa kræve af sin Udøver, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Første Næstformand (Vanggaard): Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget udtaler, at Justitsministerens offentlige Erklæring i Gundtoft-Sagen strider mod Rets-

plejeloven, som Ministeren skulde være den øverste Værner af, og

idet Tinget udtaler, at det vilde være ønskeligt, om Justitsministeren var i Besiddelse af den Lovkundskab og Sindsligevægt, hans høje Embede maa kræve af sin Udøver, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for i en kort Bemærkning at fremføre en Berigtigelse.

Kristen Amby: Jeg er gjort opmærksom paa, at den Form, jeg før gav min Omtale af Embedsmændenes Forhold til Justitsministeren, med Rette kunde opfattes som krænkende for Embedsmændene. Det, jeg har villet sige med mine Udtalelser, var dette, som er ubestrideligt, at det vil altid lykkes dygtige Embedsmænd og dygtige Jurister at finde de Argumenter, som skal staa til Raadighed for Ministeren i hans Taler og Argumentationer i Tinget, men deraf kan intet udledes om disse Argumenters juridiske Holdbarhed i sig selv.

Første Næstformand (Vanggaard): Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar herefter i Forhandlingen.

Justitsministeren (Steincke): Jeg tror ikke, det vil overraske nogen, heller ikke den ærede Forespørger, at jeg ikke er i Stand til at modtage en saaledes formuleret Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som den, han præsterede.

Fr. Dalgaard: Uanset den Erklæring, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kom med for et Øjeblik siden, vil jeg gratulere de to ærede Medlemmer Hr. Kristen Amby og Hr. Aksel Larsen for de fælles Synspunkter, de har i den Sag, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby omtalte lige før. Det var højst besynderligt, at særlig det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kunde dele det Synspunkt, men som sagt, jeg gratulerer de Herrer gensidigt.

Det er beklageligt, at jeg ikke er i Stand til at tale saaledes, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen finder det ordentligt — det er en Sag for sig, det maa jeg nu klare, som jeg kan. Men det, det drejer sig om for mit Vedkommende, er i alt Fald, enten der nu tales godt eller daarligt, at man kan argumentere for en Sag, kan gaa ind for den, og i det Tilfælde, der foreligger